

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 7C/274/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315207699
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:1315207699.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete o zapretie otcovstva k maloletému: V. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, úsek sociálnych vecí a rodiny so sídlom Krátka 1, Senec, na návrh matky (navrhovateľka): F. L., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, XXX XX P., proti otcovi (manžel): R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na prosniská 9, XXX XX P., takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že R. Y., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, nie je otcom maloletého V. Y., nar. XX.XX.XXXX v P., z matky F. L., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom na začatie konania zo dňa 10.04.2015, sa matka F. L., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „matka“ al. „navrhovateľka“) domáhala voči svojmu bývalému manželovi R. Y., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „manžel“, al. „otec“ al. „odporca“), zapretia otcovstva k maloletému V. Y., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „maloletý“).

2. Matka svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 26.01.2008 uzatvorila s odporcom manželstvo, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 38P/259/2014-26. Uviedla, že v máji 2014 opustila spoločnú domácnosť, pričom od februára 2014 s bývalým manželom sexuálne nežili. Odsťahovala sa k priateľovi Y. T., bytom Y. ulica, P.. Následne dňa 05.03.2015 sa navrhovateľke narodil syn V. a ako otec bol do rodného listu zapísaný bývalý manžel R. Y., pričom je vylúčené aby bol bývalý manžel otcom maloletého V..

3. K návrhu navrhovateľka pripojila nasledovné listiny: Sobášny list o uzatvorení manželstva dňa XX.XX.XXXX, I. list maloletého V. Y., XX.XX.XXXX, Rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09.09.2014, sp. zn. 38P/259/2014-26, právoplatný 01.10.2014.

4. Uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 30.03.2016, č.k. 7C/274/2015-27 bol maloletému V. Y., nar. XX.XX.XXXX ustanovený podľa § 31 ods. 2 a 4 Zákona o rodine na zatupovanie v konaní, kolíznym opatrovník: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, úsek sociálnych vecí a rodiny so sídlom Krátka 1, Senec.

5. Odporca a ÚPSVaR Pezinok, pracovisko Senec ako kolíznym opatrovník maloletého, ktorým bol návrh s výzvou na vyjadrenie sa k nemu doručený dňa 13.04.2016, sa k veci písomne nevyjadril.

6. Súd vec prejednal na pojednávaní, pričom k veci vypočul účastníkov konania a kolízneho opatrovníka, vykonal dokazovanie predloženými listinami (odsek 3) a znaleckým dokazovaním znalcom z odboru genetiky, odvetvie analýza DNA - Znalecký posudok č. XX/XX vypracovaný Y.. I.. B. Q., E.., na základe ktorého zistil nasledovný skutkový stav, rozhodný pre posúdenie veci:

7. Manželstvo navrhovateľky a odporcu, ktoré bolo uzatvorené dňa 26.01.2008 pred matričným úradom P. a zapísané v knihe manželstiev vo zväzku 5, ročník XXXX, na strane XX pod por. č. 1, bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09.09.2014, sp. zn. 38P/259/2014-26, právoplatným dňa 01.10.2014, ktorým súd zároveň schválil rodičovskú dohodu o úprave práv a povinností k maloletým deťom Y.: R., nar. XX.XX.XXXX a R., nar. XX.XX.XXXX.

8. Dňa XX.XX.XXXX sa navrhovateľke narodilo dieťa, mužského pohlavia, bez určenia mena s priezviskom „Y.“, zapísané v knihe narodení matričného úradu P. - I. vo zväzku XX, ročník XXXX na strane XXX, poradové číslo XXX a ako otec maloletej bol v rodnom liste dieťaťa uvedený odporca ako (bývalý) manžel matky dieťaťa. Maloletému bolo určené meno V..

9. Navrhovateľka vo výpovedi pred súdom len uviedla, že trvá na podanom návrhu a k veci nemá viac čo dodať.

10. Odporca ako bývalý manžel navrhovateľky vo výpovedi pred súdom k veci uviedol, že s návrhom súhlasí, pretože je vylúčené, aby bol otcom maloletého V..

11. Kolízny opatrovník maloletého V. sa k veci pred súdom vyjadril až na základe záveru znalca z odboru genetiky, odvetvie analýza DNA po vykonanom znaleckom dokazovaní, pričom uviedol, že po oboznámení so znaleckým posudkom navrhuje vyhovieť návrhu.

12. Zo Znaleckého posudku č. XX/XX vypracovaného Y.. I.. B. Q., E.., znalcom z odboru genetiky, odvetvie analýza DNA, po vykonaní znaleckého dokazovania metódou založenou na analýze ľudského genetického materiálu, kyseliny deoxyribonukleovej (DNA) zo vzoriek biologického materiálu odobratého matke dieťaťa (F. L., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX), dieťaťu (V. Y., nar. XX.XX.XXXX) a označenému mužovi (R. Y., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX), vyplynul záver, že otcovstvo označeného muža (odporcu) voči maloletému V., treba pokladať za „vylúčené“.

13. Z potvrdenia Občianskeho združenia Brána do života zo dňa 12.05.2015 vyplynulo, že navrhovateľka so svojimi mal. deťmi E., nar. XX.XX.XXXX, R., nar. XX.XX.XXXX, R., nar., XX.XX.XXXX a V., nar. XX.XX.XXXX bola od XX.XX.XXXX ubytovaná v Krízovom centre.

14. Podľa § 84 Zákona o rodine, otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

15. Podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

16. Podľa § 87 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

17. Podľa § 88 ods. 1 Zákona o rodine, manžel má právo zaprieť otcovstvo voči dieťaťu a matke, ak sú obidvaja nažive, a ak nežije jeden z nich, voči druhému. Ak nežije ani dieťa, ani matka, toto právo manžel nemá.

18. Podľa § 88 ods. 2 Zákona o rodine, aj matka môže do troch rokov od narodenia dieťaťa zaprieť, že otcom dieťaťa je jej manžel. Ustanovenia o práve na zapretie otcovstva manželom matky dieťaťa sa použijú primerane.

19. V danom prípade, mal súd na základe vykonaných dôkazov preukázané, že po zániku manželstva navrhovateľky a odporcu právoplatne rozvedeného dňa 01.10.2014, rozsudkom OS Bratislava III, sp. zn.

38P/259/2014-26, sa navrhovateľke dňa XX.XX.XXXX narodila syn V.. Z toho vyplýva skutočnosť, že od zániku manželstva účastníkov dňa XX.XX.XXXX do narodenia maloletého V. dňa XX.XX.XXXX, uplynulo 155 dní. Nakoľko sa maloletý narodil v čase do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva účastníkov rozvodom, ako otec maloletého bol v rodnom liste dieťaťa uvedený odporca, ako (bývalý) manžel matky dieťaťa, v súlade s tzv. prvou domnienkou otcovstva podľa § 84 a § 85 ods. 1 Zákona o rodine. Toto otcovstvo je možné podľa § 87 ods. 1 a 2 Zákona o rodine zaprieť iba vtedy, ak je preukázané, že je vylúčené, aby manžel matky mohol byť biologickým otcom maloletého dieťaťa. Uvedenú skutočnosť, že manžel matky dieťaťa (odporca) nemôže byť biologickým otcom maloletého dieťaťa mal súd za preukázanú z nesporného vyjadrenia účastníkov konania z ktorého súd zistil, že v období rozhodnom pre počatie maloletého V. sa navrhovateľka s odporcom intímne nestýkala, a to od februára 2014, pričom v máji 2014 aj opustila spoločnú domácnosť a odsťahovala sa k priateľovi Y. T. a manželstvo bolo iba formálne. Uvedenú skutočnosť mal súd napokon za nesporne preukázanú aj zo záveru súdneho znalca z odboru genetiky, odvetvie analýza DNA, vyjadreného v Znaleckom posudku č. XX/XX, ktorý po vykonaní úkonov znaleckej činnosti (vyšetrenia a analýzy DNA) konštatoval, že vychádzajúc zo súčasného stavu poznatkov v odbore genetiky, je treba pokladať biologické otcovstvo označeného muža (bývalého manžela navrhovateľky) voči vyšetrenému dieťaťu (maloletému V.) za vylúčené, pretože nemá vo svojom genotype alely, ktoré biologický otec musí mať, keďže dieťa ich má, ale nemohlo ich zdediť od matky a otcovstvo vylučuje 9 nezávislých systémov (polymorfizmy DNA).

20. Z uvedených dôvodov, keď v konaní bolo výsluchom účastníkov a znaleckým dokazovaním preukázané, že R. Y., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, bývalý manžel navrhovateľky ktorému svedčí 1. zákonná domnienka otcovstva, nemôže byť biologickým otcom maloletého V. Y., nar. XX.XX.XXXX, narodeného z matky F. L., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, pretože jeho otcovstvo je vylúčené, súd návrhu na zapretie otcovstva vyhovel.

21. Podľa § 49 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcoví, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát.

22. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 53 CMP, v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

24. V mimosporových konaniach upravených Civilným mimosporovým poriadkom platí zásada, že žiadny z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré mu v konaní vznikli (§ 49 CMP v spojení s § 52 CMP). Každý z účastníkov si sám znáša trovy, ktoré mu v konaní vznikli a preto súd podľa § 52 CMP o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania, nemá nárok na náhradu trov konania, pričom neboli preukázané žiadne okolnosti pre postup podľa § 53 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva a spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 373 ods. 4 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.